

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA MEZI DINOSAURY

ilustroval Drahomír Trst'án

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA MEZI DINOSAURY

ilustroval Drahomír Trst'án

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA MEZI DINOSAURY

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 10 586. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2026

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2026

Cover Illustration © Drahomír Trst'án, 2026

ISBN 978-80-247-9544-7 (pdf)

ISBN 978-80-271-6111-9 (print)

Obsah

Předmluva	7
Jonáš se nudí	9
Dinosauři dávno vyhynuli	13
Mám to!	17
Dinosaur s měkkým i	23
Znalec	27
Co je mezi přesličkami?	33
Dinosauří hnízdo	37
Hledá se kouzelná hůlka	43
Musíme si poradit jinak	47
Křída	53
Davidovo přání	57
Stegoklouzačka	61
Návrat v pravou chvíli	67
Kouzlení neskončilo	71
Funguje to!	77
Nekonečný film	81

Předmluva

V kouzelné třídě, kde děti učí hodná víla Jasmína Bílá, se dějí zázraky. Nic není nemožné. Dokonce ani výlet mezi dinosaury! Tentokrát k jejich nevšednímu dobrodružství přizvou i Davida, který je milovník a znalec dinosaurů a kamarádí se s Jonášem.

Jak se jim podaří výlet zařídit? Jaké dinosaury děti potkají a jaká dobrodružství je čekají? To se dozvíte po přečtení dalšího dílu ze série *Kouzelná třída*.

Jonáš se nudí

Jonáš si v jídelně sedl k Adélce, Petřičce a Marušce. Měly totiž u stolu volné místo.

„Dneska byla ve škole nuda,“ posteskl si Jonáš.

„Jak to? Vždyť po třídě létala písmena.

Tvrdé y a měkké i se samy umístily za tvrdou, měkkou nebo obojetnou souhlásku,“ připomněla mu Adélka.

„Myslíš, že v jiných třídách se tohle děje běžně?“ zeptala se Maruška.

„Já vím, ale chtěl bych zažít něco naprosto neuvěřitelného,“ zasníl se Jonáš. Pak si do úst vložil sousto a žvýkal.

„I pro naši vílu Jasmínu musí být těžké vymýšlet stále něco nového, když už toho vyčarovala tolik,“ pronesla zamyšleně Petřička.

„Ale kdybychom jí něco nového navrhli, určitě by nám to ráda splnila,“ byla si jistá Maruška.

„No jo, ale co?“ povzdechl si Jonáš.

Když děti dojedly, oblékly se v šatně, popadly aktovky a pospíchaly domů.

Adélka s Petříčkou a Maruškou i tentokrát dodržely svou tradici. Chodily vždycky spolu a navzájem se doprovázely.

„Chápete to?“ zeptala se Adélka, když se Jonáš vzdálil. Šel domů jinou ulicí.

„Co máme chápat?“ divila se Maruška.

„Že může být někdo takový nevděčník.

S vílou Jasmínou jsme toho zažili tolik, že by z toho mohlo být hned několik knížek. A on má pocit, že je ve škole nuda,“ plácla se do čela Adélka.

„Už jsme moc rozmazlení,“ souhlasila Petříčka. „Já ráda vzpomínám na to, když nás paní učitelka vzala do knihovny a luštili jsme úkoly, abychom našli klíče. To byla úplná únikovka.“

„A když v zimě vyrobila z ledu naše sochy a sněhuláka většího než celá škola, tak všichni koukali,“ zasmála se Adélka.

„Nejlepší to ale bylo mezi strašidly,“ prohlásila Maruška. „Myslím, že měl Jonáš na mysli něco takového.“

Než se Adélka s Petříčkou a Maruškou rozloučily, slíbily si, že o tom budou přemýšlet. Třeba jejich paní učitelce navrhnou nějaký nový výlet nebo zážitek.

Dinosaurů dávno vyhynuli

Jonáš se domů loudal. Tížila ho hlava plná myšlenek. Chtěl zažít něco zajímavého, ale nevěděl co.

„Čau, půjdeš ven?“ vytrhl Jonáše z přemýšlení chlapecký hlas. Byl to David od sousedů. Chodil teprve do první třídy, ale klidně by mohl přeskočit rovnou do třetí. Zajímal se o vesmír, o horniny a minerály a také o pravěké živočichy, hlavně dinosaury.

„Až si udělám domácí úkol, tak možná na chvilku přijdu,“ slíbil Jonáš, ale nebyl si jistý, jestli slib splní. Potřeboval přemýšlet.

Nakonec se ale převlékl do tepláků a vyběhl ven s míčem.

„Trvalo ti to strašně dlouho,“ zlobil se David. „Přeříkával jsem si dokola všechny dinosaury, které znám. A znám jich fakt hodně.“

Jonáš se zarazil a pak vítězoslavně vykřikl:
„To je ono! Mohli bychom se podívat mezi
dinosauery.“

„Spadl jsi na hlavu?“ divil se David.
„Dinosauři přece dávno vyhynuli.“

„Já vím, ale přesto bychom je mohli vidět,“
odpověděl tajemně Jonáš a přitom se usmíval,
jako kdyby právě vyhrál hlavní výhru v loterii.

„Jestli chceš jet do dinoparku, tak se mnou
nepočítej. Byl jsem tam už stokrát,“ odbyl ho
David. Samozřejmě trochu přeháněl, ale chtěl
dát jasně najevo, co si myslí.

„Nemyslím ty loutky a umělé modely nebo
napodobeniny dinosaurů. Uvidíme opravdové
živé dinosauery,“ trval si na svém Jonáš.

„Umíš cestovat časem?“ ušklíbl se David.
Myslel to jako jízlivou poznámku.

„Něco takového. Naše paní učitelka umí
čarovat,“ prozradil Jonáš a pak se chytil za pusu.

Bylo to tajemství, které se nesmělo prozradit.
„Ale nesmíš to nikomu říct. Slibuješ?“ zavázal kamaráda mlčenlivostí.

David by slíbil cokoliv na světě, jen aby viděl opravdového dinosaura. „Neřeknu.“

Jonáš pak Davidovi vyprávěl, co všechno v jejich kouzelné třídě zažili.

„Ty si ze mě děláš legraci, že?“ zeptal se David nejistě.

„Nedělám. Zkusím zařídit, abys mohl být s námi, jestli se vypravíme k těm dinosaurům,“ slíbil Jonáš a David byl z té informace jako omámený. Tohle by byl jeho splněný sen.

„Zítra ti dám vědět, jak to uděláme,“ dodal ještě a pak vykopl míč, který vzal s sebou. Nikdo jiný venku nebyl, a tak hráli fotbal jeden na jednoho.

Mám to!

Druhého dne se Jonáš nemohl dočkat, až začne vyučování. Čekal venku a netrpělivě vyhlížel holky, se kterými včera probíral svou touhu po nových zážitcích. Když trojici dívek zahlédl, běžel jim naproti. Už z dálky volal: „Mám to! Mám to!“

„Co máš?“ zeptala se Maruška.

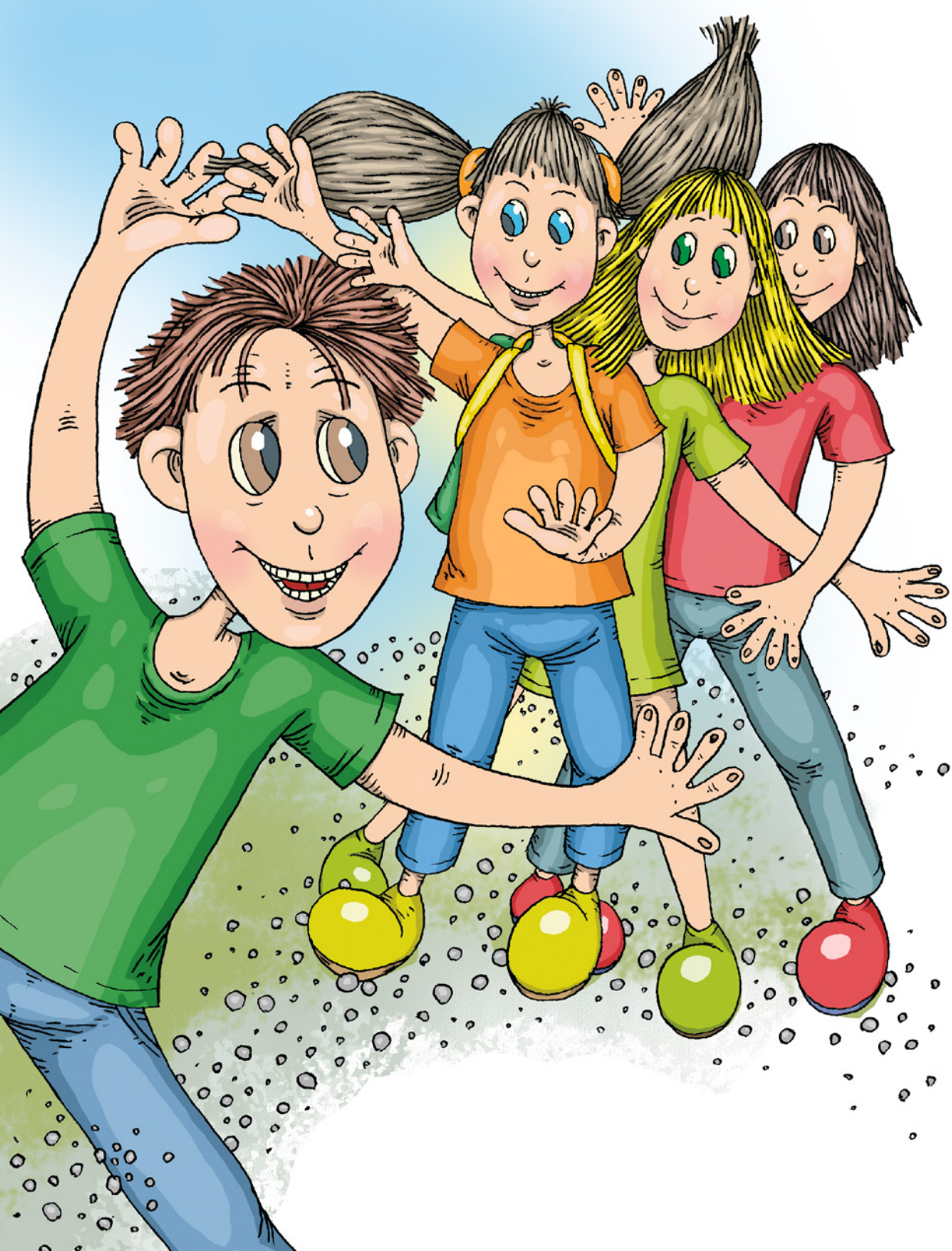
„Už vím, kam bychom se mohli vypravit za dalším dobrodružstvím,“ vysvětloval nadšeně Jonáš.

„Kam?“ chtěla vědět Adélka.

„Požádáme naši paní učitelku, ať nás vezme k dinosaurům,“ navrhl.

„Jednou jsme viděli mamuta, pamatujete?“ zavzpomínala Petříčka.

„Ale dinosaury jsme ještě neviděli,“ namítl Jonáš.

„Pro vílu Jasmínu to určitě nebude problém,“ vyhrkla Adélka.

„Ale musíme vzít i mého kámoše. Jmenuje se David, chodí do první třídy a miluje dinosaury. Myslel si, že jsem blázen. Nevěřil mi, že bychom mohli vidět živého dinosaura, tak mu to chci dokázat.“

„Jen aby neprozradil, že je naše třídní kouzelná víla a umí čarovat,“ strachovala se Maruška.

„Co kdyby nám ji pak vyměnili?“

„Stejně s námi bude jen do konce druhé třídy. Říkala to,“ připomněla Adélka.

„Tak právě proto bychom toho měli náležitě využít. Nikdo jiný nás k živým dinosaurům nevezme,“ prohlásil rázně Jonáš.

„Takže to paní učitelce dneska navrhneš?“ ujišťovala se Petříčka.

Jonáš najednou začal koktat: „No, já... Myslel jsem, že...“

Maruška se začala hlasitě smát, tak si skoro nevšimli Davida, kterého ke škole doprovodil táta. Vypustil ho z auta na parkovišti a pak hned odjel. David si ale všiml Jonáše, proto k němu přispěchal s velkou knihou v podpaží. Byla to encyklopedie dinosaurů.

„Vy si taky myslíte, že dinosauři ještě žijí?“
zeptal se dívek místo pozdravu.

„To ne, ale víme, jak je můžeme vidět. Naše
paní učitelka totiž umí čarovat,“ odpověděla mu
Adélka.

Tohle David nečekal. Myslel si, že Jonáš si
z něj včera dělal legraci. Naštěstí se otevřely
dveře a všichni se nahrnuli do školy. Jinak
by tam David zůstal stát s otevřenou pusou
a vykulenýma očima.

Dinosaur s měkkým i

První hodinu byl v kouzelné třídě podle rozvrhu český jazyk. Žáci měli za úkol pokračovat v doplňování I nebo Y. Jonáš ale na učení vůbec nemyslel. Stále se odhodlával požádat paní učitelku o výlet mezi dinosaury. Jen nevěděl, jak to má udělat. Tajně doufal, že mu v tom pomůže Adélka, Maruška nebo Petříčka.

„Někdy se může stát, že narazíte na slovo, ve kterém je tvrdá souhláska, ale přesto napíšeme měkké i. Nebo je tam měkká souhláska, ale patří po ní tvrdé y. Stává se to u cizích slov, které byly do češtiny převzaté z jiných jazyků,“ vysvětlovala dětem Jasmína Bílá. Pak se podívala na Jonáše, usmála se a na tabuli se objevilo slovo

„d__nosaurus“. Chybělo v něm druhé písmeno.

„Jonáši, doplnil bys tam tvrdé y, nebo měkké i?“ zeptala se.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Kouzelná třída mezi dinosaury.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.